

Ebru Yavuz

AŞK'A DOĞRU

Hac ve Umre Günlükleri

hayykitap

Aşk'a Doğru

Hac ve Umre Günlükleri

Ebru Yavuz

..... / ..... / .....

Hayykitap - 934
Gizli Hazinenin Keşfi - 40

Aşk'a Doğru
Ebru Yavuz

Editör: Huriye Dikici
Kapak Tasarımı: Ravza Kızıltuğ
Sayfa Tasarımı: Turgut Kasay

ISBN: 978-625-7479-37-0
1. Baskı: İstanbul, Eylül 2021

Baskı: Yıkılmazlar Basım Yay.
Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.
15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/B
Güneşli - İstanbul
Sertifika No: 45464
Tel: 0212 630 64 73

Hayykitap
Zeytinoğlu Cad. Şehit Erdoğan İban Sk.
No: 36 Akatlar, Beşiktaş 34335 İstanbul
Tel: 0212 352 00 50 Faks: 0212 352 00 51
info@hayykitap.com
www.hayykitap.com
facebook.com/hayykitap
twitter.com/hayykitap
instagram.com/hayykitap
Sertifika No: 12408

© Bu kitabın tüm hakları
Hayygrup Yayıncılık A.Ş.'ye aittir.
Yayınevimizden yazılı izin alınmadan kısmen veya
tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez,
çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Aşk'a Doğru

Hac ve Umre Günlükleri

Ebru Yavuz

BİSMİLLÂHİRRAHMÂNİRRAHÎM

Ebru Yavuz

1979 Ağrı Eleşkirt doğumlu olan Ebru Yavuz ilk ve orta öğrenimini Ağrı-Eleşkirt Tahir İlköğretim Okulu'nda tamamladıktan sonra eğitim hayatına Almanya'nın Hanau şehrinde devam etmiştir. Akabinde ticaret hayatına atılarak kendi işini kurmuştur. Bunun yanı sıra Fahri Camii Rehberliği ve çocuklara yönelik dini eğitim programları gibi çeşitli hizmetlerde bulunmuştur. Şu anda yaşamına Almanya'da devam etmekte ve ticaretle meşgul olmaktadır.

Aileme ve sevdiklerime ithafen

Bana, “Yaz!” diyerek hayalime giden yolda ilham olan, duasıyla desteğini esirgemeyen kıymetli hocam Ahmed Yasin Efendi’ye;
Hac ve umre ziyaretlerimde rehberlik eden İGMG Bölge Başkanı Sayın Abdullah Kodaman’a;
Yardımlarını esirgemeyen Hülya Köse ve Berfin Köse’ye;
Kapak tasarımında emeği geçen Nesibe Taşova’ya;
Sevgili kardeşlerim Ertan Yavuz ve Serkan Yavuz’a;
Maddi ve manevi desteğini esirgemeyen aileme;
Bu güzel yolda beni yalnız bırakmayan, heyecanımı paylaşan Nazlıhan Öztürk’e ve tüm dostlarıma;
Hayallerini dualarıyla büyüten, istediğine ulaşmaktan vazgeçmeyenlere;
Son olarak, gönlümden damlayan bu sevdalı satırların ulaştığı ve duygularımı paylaşan herkese teşekkürü bir borç bilirim.

Bir kelamla bin duygunun yükünü yükledim

Bir kelam ki nice sırlı kapılar açtı. Bir nazar ki içimdeki yangınları körükledi. Onun eteklerinde esiyor bu rüzgâr. O, gümüş bir kutu içinde yanımdan ayırmadığım, takmaya da kıyamadığım bir zümrüt. O aydınlatıyor gönlümün kara noktalarını. Kıymetli hocam Ahmet Yasin Efendi. Rehberim. Her daim himmet dilediğim. Sözünün üstüne söz koymadığım. Yoluna baş koyduğum sevgiliye giden kapı.

On sene sonra tekrar umre yolculuğuna niyet edince ziyaretine gittim. Niyetim güzel bir duasını, sevgi dolu bir nazarını almaktı. Buyur ettiler. Hacı Anne bir kahve ikram etti. Halimi arz ettim, dua istedim. Ziyaretim boyunca Yasin Efendi sükût etti.

En nihayet müsaade isteyip kalkacağımda sükûtunu bozarak, “Yaz, anılarını paylaş kızım, istifade edilir,” dedi. Saniyeler içinde aldığım ağır bir sorumluluk ve dünyalara bedel bir iltifat. Gülsem mi ağlasam mı bilemediğim o nadide anda içimde ardı ardına güller açtı. “Kızım,” dedi, “Yaz kızım!” Cebail a.s.’ın, Efendimiz s.a.v.’e “Oku!” demesi canlandı gözümde. Hocam da bana, “Oku!” diyor hep. Şimdi de “Yaz!” diyordu. “Peki, efendim,” dedim, “Siz nasıl uygun görürseniz. Himmet buyurun efendim. Himmet buyurun”. Himmetiyle döküldü bu satırlar hamdolsun. O gün duasını ve kıymetli hediyesini alarak

ayrıldım yanından. Eve varana kadar kulaklarımda hep o iki kelime yankılandı. “Yaz kızım!” Ne sahiplenen bir kelime! Ne mutlu eden bir hitap! Babaannem geldi aklıma birden. Gece gündüz başından eksik etmediği bembeyaz yaşmağı, içinden hayat fişkırان elmacık yanakları, altı numara miyop gözlüğüyle torunlarına, komşu çocuklarına çorap ören babaannem. Her bahaneyle Kur’ân-ı Kerîm’i bağrına basan babaannem. O da bana “Kızım,” derdi. “Güzel kızım, hadi sodamı getiriver. Kibar kızım, hadi şu yastık kılıfını değiştiriver.” Küçükken anlamazdım. Aklım karışırdı. Kızım diye halalarıma seslenmesi lazım, bana neden kızım diyor, derdim. Şimdi anladım, kızı olmak ne demek. Canımdan bir parça. Kıymetlim. Dua etmeyi eksik etmediğim. Gözümünden sakındığım. Evimin nadide çiçeği. Evimi güzelleştiren süsüm demek. Hocam da bana “Kızım,” dedi. Böyle kıymetli bir efendinin kızı olmak ne büyük lütuf.

Ağır ağır yürüdüm eve

Çocukluğumu düşündüm. On yaşlarımı. On yaş heyecanlarımı. Akranlarıma göre olgunluğumu. Esmâü'l Hüsnâ'nın hayatımın her köşesine taht kurmasını düşündüm. On yaş! Annesinin Enes r.a.'ı, Kâinatın Efendisi s.a.v.'e, “Evladım sizindir, size teslim ettim,” dediği yaş. Şimdi şimdi anlıyorum. O yaşım da filizlenmeye başlamış içimdeki aşk. Hayallerim vardı. Annesinin eteğini bırakmadan ağlayan çocuk misali istiyordum hayalimdekini. Aşkla istiyordum. İlk hayalim! İlk aşkım Kur’ân-ı Kerîm'di. Her bir harfini öğrenmek, okumak, hatmetmek istiyordum. Öğrendim. Her okuduğum ayet aşkıma artırıyordu. İstemsizce içimde Kurân'ın doğduğu mekânları, Kurân'ı bize taşıyan Efendimiz s.a.v.'i görme arzusu oluşuyordu. Öyle gelip

geçici bir hayal değildi bu üstelik. Gitgide daha da büyük bir arzuya dönüşüyordu. Sevdiğimi, sevildiğimi, her saniye daha çok yaklaştığımı hissediyordum. Sanki görünmez bir el vardı ve bu gizemli el sırtımı sıvazlıyordu. Gönlüme aşk nakşediyordu. Vedüd isminin tecellisini yaşıyordum. Bilgim yoktu. Ama içimde yoğun bir muhabbet vardı. Dedim ya, on yaş. Âşıktım her harfe. Sevgilinin kelimasına. Her gün artan bir heyecanla susuzluğumu okyanusla gidermeye çalışıyordum. Yâsin Sûresi'ni ezberledim. Neden ezberlenir bilmiyordum ama öyle istiyordum ki ezberlemeyi. Nedenini bilmediğim bir arzu dolmuştu kalbime.

Seçilmiştim belki de. Enes r.a. gibi. Hizmete koşacaktım. İnsanlara inanmanın güzelliğini, zarıflığını anlatacaktım. Belki de o yüzden o sevda koyuldu yüreğime.

En çok Kâfirûn Sûresi'ni okurdum

Özellikle yavaş yavaş ve heceleyerek okurdum Kurân'ı. Ya yanlış yaparsam, günaha düşersem korkusu sarıyordu. O yaşlarda başlayan, şu an bana eşsiz güzellikte gelen o masum savaş. “Öyleyse sizin dininiz size, benim dinim bana” mealindeki olağanüstü ayet. O halde nefsim sen bildiğini oku, benim Allâh'ım var, der gibi. Kelimeyi tevhit sırrını içinde taşır gibi! Dilersen vur nefsin, dilersen küfründe inat edene haykır. Manasını bileerek okuduğum tek ayetti. Öyle hoşuma giderdi ki, kendimi çok önemli bir şey yapmış gibi hissedirdim. Bir o kadar da özeldim aslında bu ayeti inanarak okuduğum için. Şimdi anlıyorum. O yaşlarda kazanmışım bu şerefi. Bu ayrıcalığa, Müslüman olma lütfuna kavuşmuşum. Kurân hocama minnet borçluyum bu yüzden. Ona her daim duacıyım.

Kurân okumak tek hayalim değildi

Tesettüre girmeyi de hayal ettim. Kurân hürmetine kavuş-
tum tesettüre. Örtündüğümde hissettiğim o güzel heyecan.
Unutulmazdı. O an farkında değildim. Başımda Allâh'ın emrini
taşımaya başlamıştım. Müslüman bir hanımefendi olmuştum.
İlahi bir temsildi bu. Ve bu temsil, başıma taktığım yakuttan,
zümrütten, pırlantadan bezenmiş bir taçtı. Ne nasıplıymışım
meğer. Nasip edene sonsuz hamd-ü senâ olsun! İlk zamanlar
insanların bakışından çok çekinmiş, utanmıştım. İtiraf etme-
liyim ki çok zordu. Benden yaşı oldukça küçük olan kişilerin
bana teyze demesi, yaşlı zannetmeleri üzüyordu beni. Başımı
neden örttüğümü sorguluyordu devamlı etrafımda bilmeyen
insanlar. Örümcek kafalı olduğumu, beynimin yıkandığını
söylüyorlardı. Hatta misafir olduğum bazı yerlerde beni bir
odaya çekip uzun uzun nasihat ediyorlardı. Tatlı dille başlayan
nasihat, benim kararlı olduğumu görünce hakarete dönüşüyör-
du bir süre sonra. Çok inciniyordum. Küçüktüm. Savunacak
bilgim yoktu. İçimde sadece bunu yapmaya dair bir aşk vardı.
Tüm bunlara rağmen zamanla alıştım. İncinmemeyi öğrendim.
Bu şekilde davranan insanları affettim çünkü Kâinatın Efendisi
s.a.v. öyle buyurmuştu. “Yâ Rabbi! Bilmiyorlar, bilseler, böyle
yapmazlardı,” demişti. Affettim. Efendimiz s.a.v. hürmetine
onları affettim.

O zamanlar köyde yaşıyordum. Yaşadıklarımaya rağmen öyle
seviyordum ki köyümü. Taşı toprağı altından, gümüşten diye
düşünüyordum. Evden çıktığımda sıkıntılı anlar yaşıyordum
fakat ev ortamım cennetten bir köşeydi. Perşembe akşamları
Kurân için özel bir zaman ayrılırdı. Konuşurken ağzından in-
ciler dökülen, yüzünden nur saçan babaannem nasihat ederdi.

AŞK'A DOĞRU

Sevgili'ye uzun bir mektup bu yazılanlar.

Bir çocukluk düşü, genç kız rüyası, olgunluk çağına uzanan köprü.

Peygamber aşkının, O'nun yürüdüğü yollarda yürümeye duyulan
hasretin, baktığı gökyüzüne bakma arzusunun tezahürü okuduklarımız.

Bu yol, bu mektup, bu kavuşma bir son değil.

O'na daha layık, daha iyi biri olarak gelinecek yolların henüz başı.

‘Şfaat Yâ Resûlallâh!’

hayykitap

26 TL

KDV'DEN MUAFTIR

ISBN: 978-625-7479-37-0

9 786257 479370